

Den måde, som Dansk Folkeparti tænker på i det her forslag, er, at vi skal straffe, og så håber vi så på, at det vil hjælpe.

Det er simpelt hen to vidt forskellige måder at tænke på, og derfor bliver vi aldrig nogen sinde enige om, at det er straffen, der er det centrale.

Det, vi ønsker, er et indgreb over for et truet barn, som gør, at den unge kan komme ud af kriminalitet. Det er dér, hovedproblemet ligger.

Dansk Folkeparti ved også godt, at et af de store stridsspørgsmål, vi har haft op gennem 1980'erne, har været, at de borgerlige aldrig nogen sinde har været med til at anfægte forældrenes ret til at skalte og valte med deres unger. Nu har vi heldigvis fået et andet flertal i Folketinget, hvor de borgerlige er begyndt at forstå, at der er lavet nogle voldsomme fejl. Nu skal de godt nok også have de her kommuner til at forstå, at det her er alvor.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Lige for at forstå fru Anne Baastrup ret: Skal jeg forstå fru Anne Baastrup derhen, at det er SF's opfattelse, at man nok mener, at det kunne være en fordel, at det var staten, der tog sig af hele det her område, i stedet for at det var kommunerne og amterne?

Hver gang vi herinde i Folketinget spørger til, hvordan det så går, så kan en minister og en regering jo sige: Det er ikke mit ansvar, det er op til kommunerne og amterne at sørge for sikringspladser, det er op til kommunerne at ordne det og det og det. Og så er der en meget forskellig behandling. Ville det ikke sikre en mere ensartet behandling af de her ting og dermed også sikre den retssikkerhed, som SF taler meget om mange gange, at man havde en klar struktur, hvor det var staten, der koordinerede de ting, der er tale om her?

Så vil jeg også godt lige for at være helt sikker på, at jeg forstår fru Anne Baastrup ret, spørge, om SF går ind for, at de unge under den kriminelle lavalder, som i dag er 15 år, skal have en forsvarer og dermed et forsvar, hvis nu den unge ikke er skyldig? Kunne det ikke være en god idé?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, det drejer sig om, er en psykologisk/psykiatrisk børnesagkyndig beskrivelse af: Hvad har det her barn konkret brug for? Og det er ikke en straf.

Så har vi jo også den konkrete situation, at kommunerne har en bred vifte af tilbud. Hvis det er sådan, at man fra statens side skal gå ind og give dem den brede vifte, så bliver vi i virkeligheden nødt til at nedlægge kommunerne. Det tror jeg ikke at jeg kan få overbevist SF's folketingsgruppe om, og jeg kan slet ikke overbevise mig selv om det. Det er jo et sidste ende konsekvensen, hvis man tager hele børne- og ungeområdet væk fra kommunerne. Hvad har de så tilbage, for det gælder jo også SSP-samarbejdet? Der er jo en lang række ting, som gør, at vi kan forebygge kriminalitet, når vi kan snuppe ungerne, før de kommer for langt ud.

Så det holder ikke vand, at staten pludselig skal komme ind på et tidspunkt, for så står staten dér midt i luften. Det dur ikke.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Sonja Albrink som ordfører.

Sonja Albrink (CD):

Med dette forslag ønsker Dansk Folkeparti jo at indføre en særlig kriminalretspleje for unge i alderen 12 til 18 år. Og jeg kan lige så godt fra starten meddele, at i CD kan vi ikke støtte det foreliggende forslag, ikke mindst fordi en gennemførelse af forslaget forudsætter en nedsættelse af den kriminelle lavalder.

Spørgsmålet om den kriminelle lavalder har været debatteret her i Folketinget et utal af gange, og trods det, at man for ofte hører om meget unge kriminelle, så er der efter vores opfattelse endnu ikke nogen, som på overbevisende måde har kunnet argumentere for, at den modenhed, som nu engang må være til stede hos unge, for at straffeforanstaltningerne kan være berettigede, generelt findes hos 12-årige. Ikke, at vi dermed mener, at samfundet ikke skal reagere prompte over for disse unge kriminelle. Det skal samfundet i høj grad og nok også i højere grad end i dag, men det må være i et andet regi.

Ikke desto mindre er der nogle spændende betragtninger i det forslag, vi her behandler, som jeg gerne vil reflektere lidt over.

Jeg tænker her navnlig på udsagn om, at en ungdomsdomstol vil give den unge tiltalte retsgarantier i form af en forsvarer, hvorimod de unge i dag kan underkastes foranstaltninger, selv om de er uskyldige.

Her er sagen måske nok sat lovlig meget på spidsen. De tilbud, som jo ganske vist kan have en tvangsmæssig karakter, og som kan gives efter den sociale lovgivning, må jo ses som foran-